

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. LXXII. Religiosi strictioris obseruantiae vtrum sint capaces legatorum annuorum & pensionum sibi relictarum in annos singulos, aut etiam si vnica præstatione soluenda sint. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

quia quod regularis sit capax beneficii secularis est ex dispensatione seu indulgentia iuris propter fauorem animarum, & curam illarum, qui fauor cum non reperiatur in pensione constituenda, non est ad illam extendendus; quæ ratio cessat in beneficiis simplicibus, vt dictum est *cap. precedenti, numero 2.*

- 49 Notandum sextò, quod Superior Regularis potest assignare suo Religioso pensionem temporariam & reuocabilem, pro suis indumentis & aliis necessitatibus quibus alioquin Religio esset grauanda, vt superius monuimus *cap. 10. num. 20.* & tradit Abbas in *cap. nisi essent num. 12. de prob.* Et de Religiosis Sancti Ioannis Hierosolymitani, tradit Mohedan. *decis. 10. de causa posses. & propriet.* Vbi generaliter fuit decifum, omnia huius ordinis beneficia esse regularia & amouibilia ad nutum magni Magistri; Seraph. *decis. 1390.* adeò vt vt nec ipse possit suis fratribus aliquid concedere in perpetuum; *cap. cum ad Monasterium*, & ibi Abbas *de stat. Monachor.* † Vnde si Superior super beneficio regulari referuauerit pensionem, non potest aduersus eam titularis quidquam opponere, cum Religiosi inter quos etiam Melitenfes numerantur, nihil possint habere proprium, sed nuda dumtaxat illis concedatur fructuum administratio, vt constat ex stabilimentis religionis Hierosolymitanæ, sub titulo *de communi thesauro*, pro vt refert Mantie. *decis. 230. n. 3.* Seraph. *decis. 1390. num. 1.* † & idè potest superior pensionem inter fratres diuidere, non quidem perpetuò, sed ad tempus, vel eorum loco pensionem referuare. Card. in *clement. 1. de supplen. neglig. Pralat. num. 4. Versiculo quintò oppono*: rationem reddens, quia si hæc applicatio fructuum esset perpetua, hoc esset admittere quandam speciem vnionis, sed vera ratio est propter naturam voti paupertatis, quod non permittit, vt Religiosus aliquid proprium possideat, sed solum reuocabiliter ad nutum Superioris; quia non repugnat voto paupertatis aliquid habere in peculium amouibile ad nutum Superioris. Rota *decis. 772. n. 1. & 2. part. 1. diuers.*
- 21 Et hoc casu locum non habet quod dicitur, Ordinarium, qualis est magnus Magister non posse pensionem referuare sine causa; vt dicit Gig. *de penson. quest. 6.* & nos supra diximus, tum quia satis iusta causa est, quando pensio imponitur pro indumentis, & aliis necessariis quibus reli-

gio esset grauata, tum etiam quia doctrina illa non procedit in istis beneficiis regularibus, ad nutum superioris reuocabilibus, quæ respectu proprietatis non transeunt ad religionem cui beneficium confertur: vt per Rotam *decis. 102. num. 3. part. 2. recent.*

Obiicies si hæc vera sunt, quomodo superius diximus Religiosum possidentem beneficia, posse de illis ad libitum durante vita sua disponere? Respondetur, aliqua esse beneficia, quæ non sunt ad libitum Superioris amouibilia, veluti quando illa Summus Pontifex ex certa scientia in perpetuum concessit, aut quæ ex sui natura sunt perpetua, veluti in Gallia, vt supra diximus; sicuti & beneficia regularia sunt curata vel conuentualia; *cap. cum ad Monasterium, §. prioris, de statu Monach.* Bellamera *decis. 203.* Paris. *cons. 44. num. 1. & 2. volum. 4.* Et in his verum est quod diximus Religiosum in vita, illorum fructuum dispositionem habere; Rota *decis. 772. n. 4. parte 1. diuers.* † Et idè Prior in Ordine Melitenfi potest super suo prioratu pensionem imponere ad sui præiudicium, quandiu videlicet prioratus ad ipsum spectabit, cum fructus ad illum spectent; Rota apud Duran. *decis. 174. & 181.*

Notandum est septimò, quod Superior Regularis potest dare licentiam suo Religioso vt habeat peculium aliquod, seu annuas pensiones, seu redditus, qui tamen non merentur nomen pensionum Ecclesiasticarum, cum non imponantur super beneficiis, nec illis annexi sint, cum facultate similes redditus seu pensiones per seipfos administrandi, ad licitos tamen & honestos vsus, necessarios tamen & ad nutum ipsius Superioris amouibiles, etiam post Concilium Tridentin. Sanchez in *præcept. Decalog. lib. 7. cap. 22. num. 11.* Mirand. in *manual. Pralat. regular. tom. 1. questione 28. art. 8.* Laurent. de Peyrinis in *tractat. de subdito, questione 2. cap. 2. §. 1.* idque adductis plurimis in vtramque partem rationibus, comprobatur Lezana in *summa questionum regularium libro 1. cap. 6. num. 21.* quando videlicet Religiosis non ministrantur necessaria, vt ibi fusius per eum explicatur. Et quoad istud peculium Religiosus solum habet facti detentionem, tam in Religionibus strictam paupertatem obseruantibus, quam in aliis, vt dicit Mirand. *tom. 1. manual. Pralat. regular. quest. 28. artic. 10. in prima conclusione.*

CAP V T LXXII.

ARGVMENTVM.

RELIGIOSI strictæ obseruantia vtrum sint capaces legatorum sibi relictorum, siue legata sint simpliciter facta, siue in annos distributa: Et in istis Conuentibus vtrum valida sit pensio annua, vel aliud simile filio nondum professore relictum? De legato facto in fauorem Religiosi pro suis necessitatibus. Quid dicendum si Religiosus ad alium Ordinem laxiorem fuerit autoritate Apostolica translatus? Vtrum legatum huiusmodi peti possit pro terminis pensionis decursis. Legatum pensionis alicui factum pro suis necessitatibus quomodo intelligendum sit? Pensionem tamen Religioso assignatam posse effectum sortiri, quandiu ille vixerit. Si ita Summus Pontifex concesserit Officia claustralia, pro veris titulis in Gallia reputari, curata tamen beneficia ex sui natura esse perpetua.

Tract. de Pensionib. Eccl. Cap. LXXII. 203

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosi strictioris observantiae sunt capaces legatorum, quae unica praestatione persoluntur, non autem illorum, quae successivam habent obligationem.
- 2 Census annuus relictus Conventui strictioris observantiae tanquam res fructifera nullus est.
- 3 Si certa summa semel praestanda legata fuerit & census annuus fuerit designatus per viam dumtaxat indicationis & assignationis, legatum Religiosis reformatis factum est validum.
- 4 Et hoc casu fructus census indicati non pertinent ad Conventum, sed ad haeredes sub onere solvendi pecuniam.
- 5 Mutuum inter se differre cessionem nominis, & simplicem indicationem.
- 6 Legatum reiterabile factum per Patrem filio professo in Conventu bonorum incapaci virum sit validum.
- 7 Legatum factum per Patrem filio professo in ordine mendicantium remanet sub libera Superioris regularis dispositione.
- 8 Communitates Capucinarum & Recollectorum sunt capaces Legatorum.
- 9 Quando alicui factum est legatum pro suis necessitatibus tunc legatum non est causa finalis, sed impulsiva.
- 10 Legatum alicui relictum pro suis necessitatibus debetur etiam pro terminis decursis.
- 11 Ex quibus probetur necessitatem esse causam finalem legati.
- 12 Quando necessitas non fuit causa impulsiva, sed finalis legati annui, illud non debetur pro terminis decursis, quia quoad illos nulla adest necessitas.
- 13 Legatum pro necessitatibus alicui factum censetur sub duplici conditione, nempe si vivat, & indigeat.
- 14 Legatum alicui factum pro suis necessitatibus locum obtinet alimentorum.
- 15 Capacitas Legatarii attenditur in Legatis conditionalibus tempore evenientis conditionis.
- 16 Religiosus ex ordine incapaci translatus ad Religionem capacem, petere potest pensionem sibi à Patre legatam pro suis necessitatibus.
- 17 Legatum annuum relictum seruo, acquiritur illi postea manumisso.
- 18 Actio competit Monasterio ad quod Religiosus translatus fuit pro fructibus & pensionibus Monacho debitis.
- 19 Religiosis quantumvis mendicantibus pensio relinqui potest ad sublevandam necessitatem.
- 20 Hoc tamen verum est sub dispositione, & ad nutum Superioris.
- 21 Papa Religioso potest concedere pensionem duraturam ad vitam, & non amovibilem.
- 22 Religiosus qui ex dispensatione Pontificis habet pensionem ad vitam, sit obedientiarum Papa.
- 23 Officia Clausuralia in Gallia pro veris titulis reputantur.
- 24 Qualitas beneficii amovibilis est incompatibilis cum Beneficio curato.

Sed quaeritur utrum Religiosi strictioris observantiae, quales sunt Capucini & Recollecti possint recipere pensiones annuas aliter quam super beneficiis sibi relictas vel legatas: casus accidit annis praeteritis; quidam enim vir pius legaverat Conventui Patrum Recollectorum reditum

annuum seu pensionem, quam habebat super communitate Civitatis Avenionis, ex qua singulis annis percipiebantur centum scuta, de cuius legati validitate fuit dubitatum.

Huius quaestionis vera resolutio est huiusmodi, Religiosos qui nec in communi, nec in particulari bona possidere possunt, haereditatum & legatorum quae annis singulis successivè praestantur, esse incapaces, illorum autem quae unica praestatione solvuntur capaces, dummodo illorum strictae paupertati minimè aduersentur, nec impediant quominus ipsi divinae providentiae innitantur; Sanchez in praecepta Decal. lib. 7. cap. 26. n. 10. Lezana in summa quaest. regul. p. 3. in verbo legata regularibus relictis, num. 6. & sequent. Rota decis. 365. num. 14. 31. & sequentibus parte 5. recent.

In casu autem proposito considerandum est utrum Legatum capitalis pensionis annuae, seu census debiti per communitatem relictum fuerit tanquam res fructifera, ex qua singulis annis centum scuta percipi possent, & hoc casu legatum non valet; quia pensionis soluendae annis singulis isti Religiosi non sunt capaces, ut mox dictum est. Si verò solum legata fuerit summa 200. scutorum, cuius solutio fuerit assignata super illo capitali, hoc casu legatum erit validum. Quia nihil annum censetur hoc casu legatum, & idè fructus illius capitalis pertinebunt ad haeredes, qui soluendo pecuniam liberati remanebunt, cum sint debitores pecuniae, non autem capitalis. Quam distinctionem inter dationem in solutum & simplicem cessionem, quasi per viam indicationis agnouerunt Sardus consil. 22. n. 33. Grat. discept. forens. cap. 52. n. 3. Mastrill. decis. 179. n. 12. & sequent. & n. 19. p. 2. Marilian. decis. 2. n. 8. Socini. senior consil. 37. num. 2. & per totum volum. 4.

Supradicta locum habent & procedunt in legato facto Conventui; verum cum pater filio suo in simili Conventu, bonorum omnium, tam in communi, quam in particulari incapaci, fecisset legatum successivum & reiterabile omnium, & quarumcunque expensarum, & necessitatum filij sui; tam in morbo, quam in sanitate, quas voluit solui per suos haeredes & successores, ne filius ipsius Conventui onerosus existeret, dubitatum fuit de tribus. Primò, utrum legatum illud seu dispositio, sit valida: Secundò utrum dictus Religiosus translatus ad aliam laxiorem regulam possit petere aestimationem & valorem expensarum, & necessitatum praeteritarum: Tertiò utrum petere possit solutionem huiusmodi expensarum, & necessitatum à die, quo fuit ad novam regulam translatus.

Ad primam quaestionem dixi huius legati validitatem non posse in dubium reuocari, cum de iure licitum sit aliquid legare Religioso bonorum incapaci, tam in communi quam in particulari; in omnibus illis casibus in quibus eorum communitas capax est ut ipsi legetur; ut colligitur ex Extravaganti prima de privilegiis, versic. porro ut circa. Ita tamen ut quod particulari Religioso praestatur, maneat sub libera Superioris regularis dispositione, ut bene probat Lezana dicta parte 3. in verbo, legata regularibus relictis, numero 9. versic. minores, & etiam Sanchez in decalog. lib. 7. cap. 26. num. 10. Roderic. tom. 2. quaest. regular. quaest. 125. art. 6. Atqui communitates huiusmodi quales sunt Patres Capucini & Recollecti, sunt capaces legatorum; per text. in cap. exist. §. ad hoc qui fratribus, de verb. signif. in 6. quia licet regulariter qui

qui non est capax institutionis hereditariae, non sit capax legati; § *legari*, *Instit. de legat.* tamen hoc debet sic intelligi ut procedat quoad illos quibus de iure communi non potest legari; secus quoad eos qui ex accidenti veluti ex vocatione redantur incapaces; quia votum recipit interpretationem secundum ordinis consuetudinem; & intentionem, ut explicat Sanchez *dicto lib. 7. cap. 26. numero 9.*

- 9 Secundum dubium non videtur carere difficultate, quia Legatum alicui factum pro suis necessitatibus, non habet necessitatem pro causa finali, sed tantum pro impulsiva causa, adeo ut cessante causa impulsiva legatum nihilominus debeatur, quia causa illa respicit solum commodum legatarii, id est est impulsiva, & illa cessante legatum nihilominus debetur. Mantie. *de coniect. ult. vol. lib. 6. tit. 14. num. 15.* Galganet. *de condit. & demonstr. parte 2. cap. 4. num. 11.* Simon de Præ. *de interpr. ult. volum. lib. 4. dubit. 12. num. 43.* Castill. *lib. 4. controuers. cap. 25. num. 46.* & in nostris terminis consuluit Corn. *conf. 185. num. 8. volum. 2.* Et bene Ancharanus apud Calder. *conf. 21. de testament. per totum*, Bald. *conf. 235. lib. 1.* Et quod cessante necessitate simile legatum debeatur, quamvis petium non fuerit, pro terminis pensionum præteritis probat Castill. *de usufruct. c. 30. num. 11.* Peregr. *de iudic. art. 40. num. 48.* Simon de Præ. *dicto lib. 4. dubit. 8. num. 91. & 92.* Surd. *de aliment. tit. 2. quest. 5. per totam, & tit. 5. quest. 1. num. 42. & eodem tit. 9. 5. num. 15.*
- 11 Verum omnibus perpensis existimō in casu proposito, Legatum pro præteritis prestationibus non deberi, sed ab illius petitione hæredes esse liberandos, quia verba testamenti ostendunt causam necessitatis esse finalem, dum testator legat filio (*à ce qu'il ne soit à charge au Conuent*) id est ad hoc ut non sit onerosus Monasterio, quæ verba (*à ce que*) denotant causam finalem, sine qua dispositio non subsistit: l. *Lucius*, §. *à te peto*, ff. *de leg. 2.* Ludouic. *decis. 544. num. 5.* Cessante ergo necessitate quoad præteritas prestationes, cum dictus Legatarius vixerit, & in necessitate ad onus Conuentus non fuerit constitutus, cessare debet effectus & petitio Legati, ex fusè notatis per Barbof. *axiom. 40. num. 4. & sequent.*
- 13 Ad tertiam questionem facilis est responsio: nam posito quod dictus Religiosus non fuisset capax dicti legati, cuius tamen contrarium superius demonstrauimus, cum tamen ex dispensatione Apostolica fuerit translatus ad alium Ordinem; in quo Religiosi sunt capaces similitum legatorum, certum est legatum illud quod factum fuerat homini euidenter pauperi, nempe qui tunc erat de Ordine Recollectorum, in quo adest mendicitas iuris & facti, non esse purum sed conditionale, nimirum si Legatarius viuat & indigeat. Ut bene probat Ancharan. apud Calderin. *conf. 21. de testam. & Bald. dicto conf. 235. lib. 1.* maxime cum in fine legati adiciantur illa verba, quoties fieret requisitio per dictum fratrem tantum & non per alium. Et sic legatum fuit sub conditione requisitionis
- 14 per dictum Religiosum faciendæ. Item quia legatum illud pro necessitatibus Religiosi factum, locum obtinet alimentorum, ex Surd. *de aliment. tit. 2. quest. 5. per totam*, quod legatum conditionale & annuum esse durante vita legatarii, & ad illam restrictum nemo dubitat.
- 15 Quando autem agitur de legato conditionali, tempus euientis conditionis attenditur in iudi-

cando, utrum Legatarius sit capax legati, an non; cum non sit vnum, sed plura legata, & quoties aduenit casus necessitatis, noua semper oritur hæredis obligatio; & adest capacitas temporis præsentis quo Religiosus cum autoritate Superiorum fuit translatus ad Ordinem pensionum capacitatem. Et per consequens dictus Religiosus, aut pro eo nouum Monasterium ad quod fuit translatus, iure potest agere ad solutionem expensarum pro illius necessitatibus virtute dicti legati, l. *interuenit* 24. ff. *de leg. præstandis*, l. *pater Severinam*, ff. *de condit. & demonstr.* Sicut legatum relictum seruo, si annuum fuerit acquiratur illi deinde manumisso: l. *cum semel*, §. *Iulianus*, ff. *quando dies leg. ced.* Gomez. *lib. 1. resol. cap. 11. num. 44. versic. primus est.* Et in propriis terminis de Religioso translato ex Ordine Capucindrum ad laxiorem regulam decidit Rota apud Burat. *decis. 643. maxime num. 10. & 11.*

Actionem autem pro istis prestationibus competere huic secundo Monasterio ad quod Religiosus fuit translatus certum est, quia secuta Religiosi translatione, omnes petitiones & exactiones quæ consistunt in fructibus pertinent ad secundum Monasterium ad quod translatio facta fuit; gloss. *in cap. 3. in verb. redire de Cler. coniug.* & ibi Henstienf. Butrius, Ioan. Andreas & Ancharan. Item Menoch. *de arbitr. casu 156. à num. 25.* Sanfelice. *decis. 322. num. 8.* Tusch. *comm. conclus. in verbo Monach. conclus. 322. num. 2. & 4.* Chopin. *lib. 2. monastic. tit. 3. num. 24. versic. & quid verò.* Rebuff. *in concord. tit. de regia ad Prælat. nomin. §. ultim. in verbo concessa, ver. c. quid si Monachus*, qui omnes clare loquuntur de fructibus post translationem Monachi ad secundum Monasterium spectantibus.

Quæcumque autem superius dicta sunt adaptari possunt ad pensiones, quæ personis regularibus restuantur, quæ ut dictum est possunt referri Religiosis etiam mendicantibus, quando pensio aut aliqua annua præstatio illis fuit assignata ad subleuandum necessitatem; quod fieri posse vltimas citatas tradunt Cald. *de integ. restit. minorum, in l. si curatorem habens. verbo lapsis num. 47. in fin. versicul. hoc tamen restringendum.* Galganet. *de condit. & demonstr. parte 2. cap. 5. quest. 11. n. 9. versic. potest bene Monachus.* Et in terminis nostris pensionis Ecclesiasticæ, Gigas *de pensionib. quest. 15. n. 1. per totam.* Vbi dicit primò quod Religiosus potest habere annuam pensionem, non quidem perpetuam, sed ad nutum Abbatis amouibilem; nec ut illam suam faciat, sed ut illius dispensationem habeat, sciente & consentiente Abbate, ad instar peculij quod seruus administrat de consensu & licentia domini: l. *4. C. de manumiss. l. quam Tubernis*, ff. *de pecul.* Secundò dicit quod Religiosus potest ex dispensatione Papæ habere pensionem non amouibilem, sed ad eius vitam duraturam, idemque dicit si Abbas illam concesserit, & Papæ ex certa scientia confirmauerit.

Quod confirmatur ex eo quod si Papa huiusmodi concessionem beneficii regularis vel manualis fecerit alicui ad vitam ex certa scientia, vel confirmauerit; talis sic prouisus non potest amoueri per suum Abbatem, quia sit obedientiaris Papæ, Paris. *de resignat. lib. 2. quest. 9. num. 9.* licet in reliquis remaneat sub obedientia sui Abbatis. Ioan. de Selua *de benef. parte 3. quest. 69.* atque ita seruatur in Gallia exceptis reformatorum religionibus, teste Addit. ad Paris. *dicto lib. 2. quest. 9.* plura circa hanc resolutionem habet Bleyanian. tit.

Tract. de Pension. Eccles. Cap. LXXIII. 205

23 *rit. de manualib. benef. num. 21. & in gloss. lit. L.*
 † Claustralia tamen officia in Gallia pro veris titulis reputantur & sunt perpetua, veluti officium Thesaurarii, Eleemosynarii, Sacristae, Camerarii & similia, & subiiciuntur imperationibus & nominationibus, vt in concordatis in *tit. de collationibus*, §. *praeiisque ordinarij*, & illa quotidie re-

signari videmus, etiam in fauorem coram Summo Pontifice.

Item aduertendum est, quod qualitas beneficij amouibilis repugnat & est incompatibilis cum beneficio curato, vt per Gonzal. *ad reg. 8. gloss. 5. §. 6. num. 20.* propter magnum incommodum quod nasci potest ex mutatione rectorum.

CAPVT LXXIII. ARGVMENTVM.

PER promotionem ad Episcopatum vel Archiepiscopatum vacante beneficia quae hodie sunt Sedi Apostolicae reseruata, eodemque modo pensiones extinctae manent, propter constitutiones Pontificias: de iure enim non vacarent. Idem dicendum est de promotione ad Ecclesias Patriarchales. Concessio retinendi pensiones data Episcopo quando contineat facultatem illas transferendi. Per promotionem ad Summum Pontificatum, quo iure pensiones expirent? Pensiones vtum expirent à die adeptae dignitatis, vel possessionis & consecrationis, vtum pensiones & beneficia vacent, seu respectiue extinguantur per Promotionem ad Cardinalatum: Quid in hac materia statuerit Sixtus V. Pensiones & beneficia vtrū extinguantur & vacent per promotionem ad Abbatiam & ad prioratus qui Abbatum loco habeantur & sint verae Praelaturae.

SVMMARIVM.

- 1 Promoti ad Episcopatum beneficia vacant & pensiones extinguuntur.
- 2 Per consecrationem Episcopi beneficia vacant ex iuris communis dispositione.
- 3 Intra quod tempus ab Episcopis obtinenda sit consecratio.
- 4 Beneficia vacantia per ademptionem Episcopatus sunt Sedi Apostolicae reseruata secundum bullae Pontificum.
- 5 Pensiones extingui per promotionem ad Episcopatum, communis est DD. traditio, & n. 10. in fine.
- 6 Ex iuris tamen communis sanctionibus illas non extingui per promotionem ad Episcopatum aliqui censuerunt.
- 7 Pensio non inducit incompatibilitatem cum Episcopatu.
- 8 Nemo tamen negat pensiones per promotionem amitti ex decretis Summorum Pontificum, & ex stylo curiae Romanae.
- 9 Episcopis dari solet facultas retinendi pensiones, sed ex eo non resultat facultas transferendi.
- 10 Fallit nisi ex amplissimis clausulis resultaret potestas transferendi.
- 11 Ista tamen concessio retinendi Pensiones debet fieri in eadem scheda consistoriali.
- 12 Beneficiorum vacatio, & pensionum suppressio aequè resultat in promotione ad Ecclesias Cathedrales, Metropolitanas & Patriarchales.
- 13 Pensiones vtum extinguantur per promotionem ad Summum Pontificatum.
- 14 Per promotionem ad Episcopatum secuta consecratione, pensiones extingui indubitatum est.
- 15 Virum vltra consecrationem Episcopi requiratur adeptio possessionis, aliàs Rota dubitauit.
- 16 Si Papa decreuerit pensionem extingui vel beneficia promitti vacare, statim expirant & vacant.
- 17 Datur Episcopis regressus ad Priores pensiones, & beneficia si impediuntur in assequenda possessione Episcopatus collati.
- 18 Decretum Pontificis quod beneficia vacent, non est ad pensiones extendendum.
- 19 Interest Ecclesiae vt beneficia non diu vacent.
- 20 Inter pensiones & beneficia secundum aliquos est fas Sanleger. de Pensionib.

cienda differentia quoad vacationem seu suppressionem per ademptionem Episcopatus.

- 21 Per collationem Episcopatus statim beneficia vacant & pensiones extingui verum est.
- 22 Si Papa concesserit Episcopo facultatem retinendi pensiones obtinentas, non est necessarium fieri expressionem, quod pensio sit super distributionibus quotidianis, si hoc expressum fuerit in concessione pensionis.
- 23 Tempus obtinendi consecrationem non prorogatur Episcopis vltra sex menses computato primo trimestri.
- 24 Per promotionem ad Cardinalatum vtum pensiones extinguantur.
- 25 Cardinalis qui non est Episcopus, per promotionem ad Cardinalatum non amittit beneficia nec canonicatum in Cathedrali.
- 26 Amittit tamen beneficia curata, dignitates inferiores & officia, sed non pensiones; & num. 27.
- 28 Contrarium aliqui tenuerunt, sed cum distinctione quoad beneficia, sed indistinctè quoad pensiones.
- 29 Resolutio totius questionis pendet ex constitutione Sixti V. cuius verba referuntur.
- 30 Per promotionem ad Cardinalatum ea non amittuntur quae huic dignitati non repugnant.
- 31 Per ademptionem Abbatiae Regularis beneficia obtenta vacant & pensiones expirant.
- 32 Abbatia dignitas est; sed de inferioribus: contra num. sequenti.
- 33 Abbatia tenet medium inter maiores & inferiores dignitates.
- 34 Quomodo & in quibus Abbatibus verum sit pensiones expirare.
- 35 Illud ampliatur in Prioratibus qui inter praelaturas recensentur, ex illorum natura.
- 36 Ampliatur vt procedat etiam si prouisus non nominetur Praelatus, sed simplici nomine prapostus nuncupetur.

OTANDVM primo loco est, quod per promotionem ad Episcopatum seu Archiepiscopatum vacant non solum beneficia, sed etiam pensiones, quas ante promotionem quis obtinebat; de beneficiis quidem ita communiter tradunt DD. in *c. cum in cunctis*, §. *cum vero, de elect. 2.*

S † vbi